

[Arbejds- og Socialministeren.]

overhovedet muligt, saaledes at flest mulige arbejdsløse kan blive beskæftiget allerede i indeværende Efteraar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Iværksættelse af Beskæftigelse ved Istandsættelse af private Veje kan jeg endelig oplyse, at man allerede gennem længere Tid har ydet Tilskud til Istandsættelse af saadanne, naar det drejede sig om Veje, der ejedes af flere Lodsejere i Forening. Om Vilkaarene for Ydelse af Tilskud til disse Veje har vi forhandlet med Trafikministeriet og har derefter indtaget det Standpunkt, at det for Ydelse af Tilskud maa være en ufravigelig Betingelse, at der skaffes fuldstændig Sikkerhed for, at Vejene ogsaa fremtidig vil blive holdt i den Stand, hvori de bringes ved det af Arbejdsministeriet godkendte Arbejde, samt for, at Vejene fremtidig holdes aabne for den offentlige Trafik. Denne Sikkerhed for Vedligeholdelse m. v. kan skabes enten ved, at Vejene efter Arbejdets Afslutning optages som offentlige, eller ved, at vedkommende Kommune over for Arbejdsministeriet paatager sig uopsigeligt at indestaa for den fremtidige Vedligeholdelse og for, at Vejene ikke nedlægges eller lukkes for offentlig Færdsel. Imidlertid vil en saadan Garanti kun kunne afgives af Kommuner, som har en Vejvedtægt. Som Følge heraf kan Tilskud for Tiden hovedsagelig kun ydes til private Veje i Købstadkommuner og bymæssigt bebyggede Forstadskommuner.

For Landkommunernes Vedkommende, hvor der ikke findes nogen Vejvedtægt, har vi ikke hidtil kunnet yde Tilskud til private Veje, men Arbejdsministeriet overvejer for Tiden Mulighederne for at gennemføre en Ordning, hvorefter der kan ydes Tilskud til private Veje, samtidig med at man sikrer, at Vejene fremtidig bliver vedligeholdt i den Stand, hvori de bringes ved Arbejdsministeriets Tilskud. Jeg haaber, at vi kan finde en saadan Ordning, da jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard baade i, at Istandsættelse af disse Veje vil have stor Betydning for de Mennesker, der paa Landet skal færdes paa dem, og i, at Arbejderne vil være velegnede Beskæftigelsesarbejder.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Under Finanslovdebatten er der rettet nogle enkelte Bemærkninger til mig, som jeg gerne vil besvare.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro omtalte de økonomiske Vanskeligheder, som en Del Præliminærkursus kæmper med, og

det ærede Medlem fremhævede disse Eksamensskolors store Betydning. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg ogsaa tillægger disse Kursus stor Betydning, og jeg er enig i, at en Del af dem arbejder under vanskelige økonomiske Kaar. De er jo det Sted, hvor mange unge, der nødvendigvis skal have en Eksamen for at arbejde videre paa deres Uddannelse, kan faa den Forberedelse, som giver dem Adgang til videre Uddannelse, og derfor mener jeg ogsaa, at vi bør støtte disse Kursus, saa de kan holdes i Gang ligesom hidtil. At adskillige af disse Kursus arbejder under vanskelige Kaar i Tiden, er der ikke nogen Tvivl om, men allerede for nogle Maaneder siden har jeg taget hele Spørgsmaalet op om visse Ændringer i Tilskudsreglerne, og jeg haaber, det skal lykkes at faa et Resultat, saa Forholdene kan blive gunstigere, baade for de Lærere, der arbejder ved disse Kursus, og for de Elever, som søger Uddannelse paa disse Kursus.

Det ærede Medlem Hr. Sneum rettede i sin Tale en stærk Kritik mod en Overlægebesættelse paa Rigshospitalet. Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte.

De ved Rigshospitalet eksisterende 3 kirurgiske Lægestillinger er af den særlige Art, at de er honorarlønnede og uløseligt forbundne med Professoraterne i Kirurgi ved Københavns Universitet. To af disse Stillinger er Overkirurgstillinger, knyttet til Afdelingerne C. og D. paa Rigshospitalet, medens den tredje Stilling er knyttet til Rigshospitalets Poliklinik. Det anses almindeligt som mere attraaaværdigt at beklæde en af Overkirurgstillingerne, og da Professor i Kirurgi, Overkirurg Lendorfs Embede ved hans Afgang paa Grund af Alder vilde blive ledigt fra 1. Marts 1941, indstillede Universitetet i Oktober 1940, at Stillingen som Overkirurg uden Opslag blev besat med Professor i Kirurgi Dahl-Iversen, som med sit Embede hidtil havde forbundet Stillingen som Chef for Rigshospitalets kirurgiske Poliklinik, idet Universitetet gik ud fra, at naar Lægestillingen ved Rigshospitalet kun kunde besættes med en Professor i Kirurgi ved Universitetet, og naar Universitetet er berettiget til at bestemme Fordelingen af Undervisningen i Kirurgi mellem de tre kirurgiske Professorer, maatte Opslag af Stilling ved Rigshospitalet være unødvendig.

Ministeriet mente imidlertid ikke, at en Ansættelse af Professor Dahl-Iversen i den ledige Overkirurgstilling, uden at denne blev opslaaet ledig, var forenelig med Bestem-